

Refoorbijnieuws

Lichter, zinvol leven

nr. 1 - februari 2013

Digitale nieuwsbrief

Met deze digitale nieuwsbrief wil Zayit contact onderhouden met haar relaties. Er zullen drie nieuwsbrieven verschijnen in een jaar: in januari, mei en september. Via deze nieuwsbrief kun je op de hoogte blijven van nieuwe ontmoetingsmogelijkheden en interessante culturele uitingen.

In deze nieuwsbrief:

- Column Reintje Joke
- Een deelnemer vertelt
- Deel je ervaring
- Nieuwe bijeenkomsten
- Culturele tips
- Refo500 debat

Open de bijlage voor de volledige nieuwsbrief.

Column Reintje Joke

Geloven: niet uit angst

Voor veel post-refo's is God altijd verbonden geweest met angst voor het oordeel en angst voor de hel. Hoop op beloning was er niet eens. De hemel viel immers niet verdienen, hooguit te verspelen.

Met alle godsdienstige bagage die ze mee gekregen hebben, is het voor veel post-refo's een avontuur om te ontdekken wat hun eigen overtuiging is. Soms lijkt het spreken erover bedreigend, maar meestal werkt het juist heel bevrijdend. Het helpt vooral als je accepteert wat er is zonder erover te oordelen en als je jezelf de ruimte geeft altijd nog eens van mening te kunnen veranderen. De tijd is zeker voorbij dat anderen je kunnen vertellen wat je wel of niet mag denken of moet geloven.

'Vertel een post-refo nooit meer wat hij of zij moet geloven', noem ik dat. Ze hebben er een jeugd van vol. Maar juist een post-refo heeft er nog wel eens moeite mee een ander zijn vrijheid te gunnen of te geloven dat een ander je echt vrij kan laten. Die vrijheid zit ten diepste in jezelf.

In die vrijheid kan ook geloof ontstaan, zoals als Abel J. Herzberg het op unieke wijze formuleerde in 'Brieven aan mijn kleinzoon': 'Zoals er mensen zijn die zingen niet omdat zij dat willen maar omdat er een stem in hen oprijst, zo zijn er mensen die geloven: niet uit angst, niet uit hoop op beloning maar omdat zij krachtens hun wezen niet anders kunnen.'

Drs. Reintje Joke Stomphorst
persoonlijk begeleider

Arthur van Schendelstraat 68
3511 ME Utrecht

M: 06 - 389 25 189
E-mail: rj.stomphorst@zayit.nl

www.facebook.nl/Refoorbij

Wilt je je aan- of afmelden voor deze nieuw sbrief, reageer dan via bovenstaand e-mail adres.

'...het verleden integreren in het heden...'

zayit

Deel je ervaring

Wat deed jij op de eerste zondag wat voor die tijd niet mocht?

[Reageer via Facebook](#)

Een deelnemer vertelt

In elke nieuwsbrief beantwoordt een deelnemer aan een activiteit van Zayit drie vaste vragen. Kees van Oosten bijt in deze eerste nieuwsbrief het spits af.

'Ik zocht een manier om erbij te horen'

Wie ben je, wat is je achtergrond en waar sta je nu?

Ik ben Kees van Oosten, 45 jaar, ik ben getrouwd en heb drie kinderen (14, 11 en 7 jaar). Ik ben advocaat – niet zo een als Bram Moszkowicz, ik werk namelijk voor ondernemingen – en kinderboekenschrijver. Ik kom uit de kring van de Paauweanen. We waren eigenlijk hervormd, maar dominee Paauwe is uit de hervormde kerk gezet, en hij is verder gegaan met de boodschap 'Wat ik vertel is de laatste waarheid die er is, en verder is er niets meer.' Toen hij in 1956 overleed, gingen zijn kerkgangers zijn preken luisteren op bandjes. Wij luisterden geen bandjes, want mijn ouders waren daar afstandelijk in: ze hoefden zijn stem niet te horen. Wij lazen de preken van Paauwe. We woonden in het Westland, dus buiten de *biblebelt*. Daar waren we de enigen die zoiets deden. Dat bracht een enorm isolement voor een kind met zich mee.

Waarom merk je dat je een refo-opvoeding hebt gehad, en vind je dat positief of negatief?

Positief vind ik het arbeidsethos en doorzettingsvermogen. Ik heb sowieso een ethische inslag. Als negatief ervaar ik een doorgeslagen verantwoordelijkheidsgevoel. Dat je het meteen als straf voelt als mensen iets niet goed vinden. En altijd een laag gevoel van eigenwaarde. Dat zijn reflexen die er door het refo-zijn ingehamerd zijn. Je bent immers niets waard. Ook het isolement, dat je als kind nergens bij hoort vond ik redelijk rampzalig.

Je hebt onlangs een bijeenkomst van Zayit bijgewoond. Wat heeft de ontmoeting met andere post-refo's voor je betekend?

Ik vond het confronterend, moet ik zeggen. Het was ook leerzaam, want er waren post-refo's bij die het toch nog minder hadden getroffen dan ik. Opvallend vond ik dat mensen die uit de kerk waren gestapt heel erg de gemeenschap misten. Voor mij gold ik dat ik dat altijd al miste, en dat ik altijd een manier heb gezocht om erbij te horen. Maar omdat je dat als kind niet geleerd hebt, doe je dat onhandig, waardoor je raar overkomt. Kortom, je moet alle zeilen bijzetten.

Ik ben uiteindelijk naar een reformatorische kerk gegaan, de Gereformeerde Bond in de Nederlandse Hervormde Kerk. Van daaruit ben ik confessioneel geworden, en nu hoor ik bij een liberale protestantse gemeente. Daar kun je gewoon met je twijfels voor de dag komen, en daar is het geen moeilijk onderwerp als je niet meer gelooft. Ik word er nog wel mee geconfronteerd dat je familie je niet begrijpt. Geloof is een *no-go-area* om over te praten. Mij sprak erg aan wat er tijdens de ontmoeting werd gezegd: 'Vertel een ex-refo nooit meer wat hij moet geloven.' Als groot nadeel van het opgevoed zijn met absolute waarheden zie ik dat het vervallen van grote waarheden ook andere grote waar(he)den in gevaar kan brengen. Dat kan wel ten koste gaan van de mate waarin je liefde kunt geven of ontvangen of geluk kunt beleven of geven.

'...het verleden integreren in het heden...'

zayit

Begeleiding van post-refo's

Zayit is een praktijk voor persoonlijke begeleiding van post-refo's, die zoeken naar eigen antwoorden op de grote levens- en zingevingsvragen. Met behulp van Zayit bepalen ze wat uit hun reformatorische opvoeding fungeert als basis en wat bij nader inzien ballast vormt. Dankzij Zayit komen ze meer in balans, en leren ze lichter, zinvol leven. Zayit begeleidt personen en groepen.

Nieuwe bijeenkomsten

'De relaties met familie'

Serie van drie avonden voor post-refo's: 7 maart, 21 maart en 4 april

Er is sprake van vervreemding tussen jou en je familie, omdat je niet meer, of anders, gelooft. De relatie met je familie is daardoor vaak lastig. Je houdt van je familieleden, en zij van jou, maar hoe vind je een goede verstandhouding waarbij je jezelf geen geweld aandoet? Hoe kun je weer met elkaar over de meest wezenlijke dingen spreken? Daarover gaan we met elkaar in gesprek op de thema-avonden over 'De relatie met familie'.

Groepsgrootte: maximaal acht personen. [Lees meer](#)

Culturele tips

Film 'Beyond the hills'

Het is een hele zit, maar als je getraind bent door lange preken zal dat geen probleem zijn. Je ziet wel hoe een geïsoleerde groep met goede bedoelingen en vaste geloofsovertuigingen compleet kan ontsporen.

[Kijk hier voor de trailer](#)

Tentoonstelling Jan Siebelink

De schrijver van 'Knielen op een bed violen' wordt 75, en naar aanleiding daarvan eert het Letterkundig Museum hem met een grote

overzichtstentoonstelling: ['Jan Siebelink. Het wonder dat mij is geschied.'](#) Van 8 maart tot en met 25 augustus.

Refo500 debat

6 april 2013 Nieuwe Kerk Groningen. Thema: Verloren.

Kerken lopen leeg en gaan dicht. Had de kerk dat kunnen voorkomen? En wat betekent dat voor de functie en de plaats van de kerk in de samenleving? Heeft de kerk iets te bieden aan de grote groep single religieuzen en de jongeren die wel iets met religie hebben, maar niet met de kerk?

In debat: Gerard de Korte, Arenda Haasnoot, Reintje Joke Stomphorst en Orlando Bottenbley o.l.v. Herman Selderhuis. [Bekijk hier de website van refo500](#)

Je hebt het lot niet in eigen hand, maar wel een hand in je lot.